Din viața secțiilor

PERFORMANȚE DE VALOARE, DAR (DE CE?) ȘI REZULTATE SUB NIVELUL CONDIȚIILOR

Desfășurarea uneia din cele mai importante competiții interne — în primul rînd a diferitelor finale ale campionatelor naționale — a reactualizat, printre altele, **problema muncii de selecție și pregătire din secțiile pe ramură de sport,** UNITĂȚI DE BAZĂ ALE ACTIVITĂȚII DE PERFORMANȚĂ. Reunirea cîtorva din concluziile oferite cu prilejul disputării acestor întreceri arată limpede **că atît** CANTITATEA **cît și** CALITATEA **procesului instructiv-educativ din secțiile de performanță se oglindesc nemijlocit în valoarea rezultatelor obținute de sportivi, în** îndeplinirea obiectivelor.

Se constată, însă, că — în multe cazuri — în condiții similare de activitate — rezultatele sînt diferite, de natură să necesite măsuri grabnice din partea forurilor de resort. Cîteva din aceste situații le prezentăm în pagina de azi...

RIDICAREA VALORII JUCĂTOARELOR ÎNALTE, CERINȚĂ MAJORĂ A BASCHETULUI FEMININ

O anchetă întreprinsă în rîndul celor 12 antrenori ai echipelor feminine de baschet participante la Divizia A a reliefat preocuparea lor pentru a contribui la rezolvarea uneia dintre cele mai vechi și pregnante probleme ale acestui sport : valoarea jucătoarelor înalte. Succintele răspunsuri pe care le publicăm în rîndurile de mai jos, ni se par, în acest sens, semnificative :

RUXANDRA WITTMANN (**Universitatea Timișoara**) : „Am promovat în prima formație pe Corina Colțescu (1,82 m, 19 ani) și în lot pe Eva Sandechi (1,80 m, 19 ani). Aceste două jucătoare, precum și Rodica Golan (1,82 m), urmează un program special de pregătire".

MARIAN SPIRIDON (**Constructorul**) : „Am inclus în lot două tinere — Domnica Moraru (1,84) și Marieta Bădină (1,83) — dintre care pe prima o și folosesc în echipa din Divizia A. Ambele urmează un program de pregătire special".

ALEX. POPESCU (**Voința**) : **„Dînd curs bunei inițiative a federației în legătură cu dubla legitimare, am promovat în lot pe Livia Tudor (1,78) de la Șc.** sp. **nr. 1 și pe Aurelia Ilie (1,84) de la Lic.** nr. 35, care urmează antrenamente aparte de individualizare"

GH LAZĂRESCU (**Olimpia**) : „Dintre jucătoarele cu talie înaltă din lotul nostru, apreciez că junioara Camelia Tănăsescu (1,87, născută în 1958) îndeplinește condițiile necesare pentru a deveni o baschetbalistă de valoare. Ca atare, ea se bucură de un program de pregătire deosebit".

ION BALAZS (**Inst. Pedagogic Tg. Mureș**) : „Cele mai dotate dintre baschetbalistele Liceului „Bolyai" participă la antrenamentele echipei noastre divizionare. Printre ele se află Elena Sălăgean (1,83) și Edith Nagy (1,77)".

CONSTANTIN HÎNSA (**C.S.U. Galați**) : „Lucrînd în colaborare cu Școala sportivă din Galați, am întreprins o acțiune de depistare a elementelor înalte și am selecționat 10 junioare de care mă ocup, împreună cu cîțiva studenți ai Institutului pedagogic. O atenție deosebită acordăm Elenei Popescu (1,82 m, 15 ani), elevă la Școala generală nr. 10".

GRIGORE COSTESCU (**Politehnica**) : „Ca în fiecare an, am căutat și la începutul actualului sezon baschetbaliste cu talie înaltă. Nu le-am găsit, încă, dar vom insista în a descoperi aceste elemente".

SIGISMUND FERENCZ (**Rapid**) : „Accidentarea Mariei Csikos (1,87) a întrerupt programul special de antrenament pe care-l efectuam cu această jucătoare provenită de la Tg. Mureș. Îndată după refacere, voi căuta să recuperez timpul pierdut".

La ancheta ziarului nostru, antrenorii divizionarelor A dau răspunsuri optimiste

NICOLAE MARTIN (**Universitatea Cluj-Napoca**) : „Pe lingă Doina Prăzaru (1,83), însănătoșită după o operație suferită nu de mult, avem în pregătire pe junioara Georgeta Lucaciu (1,84) de la Școala sportivă Satu Mare. Amîndouă susțin un program special, adecvat jucătoarelor cu talie înaltă".

TRAIAN CONSTANTINESCU (**Crișul Oradea**) : „Ca și în anii trecuți, am căutat cu stăruință jucătoare înalte. În momentul de față, se află în pregătire Ilona Chvatal (1,81), Adriana Constantinescu (1,83) — folosite în Divizia A, Maria Cosma (1,81) și Mariana Nagy (1,78)".

CORNEL ZAMĂ (**Universitatea Iași**) : „De cîteva zile am promovat-o pe Maria Grigoraș (1,84), de la Școala sportivă Unirea Iași (cu dublă legitimare), care, împreună cu Exevia Covaci (1,80), transferată de la Voința Tg. Mureș, aplică un program de pregătire individualizată".

IOAN NICOLAU (**I.E.F.S.**) : „Cele trei jucătoare înalte ale lotului nostru — Ștefania Giurea (1,90), Ileana Portik (1,82) și Rodica Capotă (1,80) — susțin, pe lîngă antrenamentul colectiv, un program special, menit să le grăbească progresul fizic și tehnic".

Desigur, interesul antrenorilor apare vădit. El se manifestă de cîțiva ani, în special în ceea ce privește depistarea și promovarea tinerelor baschetbaliste cu talie înaltă. Dovadă, în această privință, este evoluția a nu mai puțin de 40 de jucătoare de peste 1,80 m în cele 12 formații divizionare A. Dar, din păcate, dintre acestea doar două (Ștefania Giurea și Mariana Andreescu) au înălțimea utilă (1,90 m) pentru a face față solicitărilor tot mai exigente pe plan internațional. Deci, și la acest capitol mai sînt multe de făcut.

D. STĂNCULESCU

A aruncat la coș Mariana Andreescu *(1,90 m), una dintre cele mai tinere și dotate jucătoare din țară. O speranță ale cărei calități trebuie completate printr-un plus de exigență în ceea ce privește intensitatea pregătirii sale*

Tinărul pugilist dinamovist Mircea Simon *(stinga), stopează cu o directă de stinga atacul metalurgistului* M. Constantinescu, *pe care l-a invins clar la puncte, devenind campion național*

CUM SE EFECTUEAZĂ PREGĂTIREA ÎN PRINCIPALELE SECȚII DE BOX?

Finalele campionatelor naționale de box ne-au oferit prilejul unor constatări interesante, legate de capacitatea antrenorilor de a pregăti boxerii la nivelul corespunzător unei mari competiții și, de asemenea, să vedem care este potențialul acestor secții.

Simpla trecere în revistă a schemelor de disputare a campionatelor evidențiază faptul că în etapa semifinală s-au calificat 8 sportivi de la Dinamo, 5 de la Farul, 4 de la B.C. Brăila, cîte 2 de la Steaua, B.C. Galați, Rapid, Metalul și 5 de la secțiile clujene, Voința, A.S.A. și C.S.M. La ultimul act al întrecerilor au luat parte 7 boxeri de la Dinamo, 4 de la Farul, cîte 2 de la B.C. Galați și Rapid.

Cifrele înseși ne pot forma o imagine despre capacitatea acestor secții, despre modul cum au fost pregătiți sportivii în vederea participării la cea mai mare competiție internă a anului. Ca și la alte ediții, dinamoviștii bucureșteni au jucat un rol de seamă. Faptul că dintr-o singură secție 7 boxeri au urcat pe ring în reuniunea finală este edificator. Cu o singură excepție (Ion Alexe) toți pugiliștii antrenați de **C. Dumitrescu, C. Nour** și **I. Dumitru** s-au prezentat într-o bună formă la turneul final. Chiar și o serie de tineri (care n-au ajuns în etapele superioare ale competiției) ca **D. Dorobanțu, T. Dinu, T. David, D. Bubă** etc. au lăsat o frumoasă impresie, dovedind că au înregistrat progrese evidente. În rîndul tinerilor remarcați nu putem să nu-l amintim pe semigreul **M. Simon** (20 de ani), care a fost adevărata revelație a finalelor.

În rîndul secțiilor în care preocuparea pentru o bună pregătire a fost evidentă trebuie s-o amintim și pe cea a clubului Farul Constanța. Trecînd peste faptul că 4 boxeri constănțeni s-au calificat în finale (de altfel, doi au devenit campioni naționali), trebuie să spunem că sportivii antrenați de tînărul profesor **Adrian Teodorescu** s-au prezentat excelent pregătiți. Felicitări pentru felul cum și-au preparat elevii merită și antrenorii **Eugen Douda** (Voința Cluj-Napoca), **Teodor Niculescu** și **Luca Romano** (Rapid), **Ion Stoian** (Metalul Bocșa), **Cristian Panaitescu** (Muscelul Cîmpulung), **Iosif Mihalic** (A.S.A. Cluj-Napoca), **Ion Stoianovici** (Metalul) și chiar **Petre Mihai** (B.C. Galați). Totuși, de la primul club specializat din țară, cel de la Galați, ne așteptam la mai mult. Nu toți elevii maestrului P. Mihai au evoluat la valoarea lor, așa cum au făcut-o în atîtea alte rînduri. De asemenea, n-au realizat rezultatele de care ei ar fi fost capabili nici pugiliștii brăileni, care au manifestat serioase lipsuri în pregătire, în special în ceea ce privește tehnica. **Dar, cea mai neconcludentă participare au avut-o reprezentanții clubului Steaua. Niciodată în istoria acestei secții, sportivii ei n-au obținut rezultate mai slabe la campionatele naționale.** Este adevărat, doi dintre principalii pretendenți la centurile de campioni, **C. Gruiescu** și **A. Năstac** au absentat justificat de la finale. Alți doi, **M. Lazăr** și **Șt. Florea,** nu s-au prezentat la cîntarul oficial pentru că (așa au justificat ei) n-au putut face categoria. Trecînd peste aspectul muncii educative (care face totuși parte din obligațiile antrenorilor) se pune, în mod firesc, întrebarea : antrenorii clubului se ocupă de pregătirea doar a 6 sportivi (în această cifră i-am inclus pe cei 4 absenți și pe cei 2 calificați în semifinale) ? În fond, și dinamovistul Simion Cuțov a absentat de la startul competiției și în finala categoriei sale s-au întîlnit alți doi colegi ai lui de sală, **C. Ștefanovici** și **I. Vladimir.** Unde au fost ceilalți tineri boxeri ai secției în care activează antrenorii I. Chiriac, M. Spakov, Gh. Fiat, S. Neacșu și C. Ciucă ? Credem că asemenea întrebări ar trebui să preocupe și conducerea clubului Steaua.

T. MIHAI

CU O SINGURĂ FLOARE...

Atletismul gălățean are, la această oră, centrul de greutate în activitatea **printre copii și juniori. Mugurii performanței de aci răsar și chiar dacă orașul de pe Dunăre o are pe semifondista Rafira Fița candidată pentru Jocurile Olimpice de la Montreal, cu o floare nu se face** primăvară.

La Galați, prima **disciplină olimpică, sportul cu virtuți formative recunoscute, se află în primul stadiu al revitalizării. Se recunoaște, deschis, că atletismul a fost multă** vreme un copil vitreg, că **practicanții săi se antrenau pe unde puteau (trebuiau să sară gardul stadionului, neobservați, sau se** pregăteau **pe o porțiune de teren a nimănui, așa cum ne-a spus prof. Gh. Tămășanu, șeful catedrei de atletism de la Școala sportivă nr. 1).**

„Abia de trei ani putem spune că facem atletism în Galați" — afirmă președintele comisiei județene de specialitate, prof. Ionel Mușat, directorul Școlii sportive nr. 1 din localitate. **„Și în sezonul în aer liber, recent încheiat, am cules primele roade, evident de la cei cu care am și purces la revitalizarea atletismului pe aceste meleaguri, copiii. Cu cine am început ? Cu cîteva grupe de elevi din clasele a V-a, selecționați în timp, dar și cu cîțiva elevi mai mari, bine dotați fizic, știind că nu peste multă vreme vom fi întrebați de recorduri și performanțe... Rezultatele au început, însă, să se vadă, firesc, aș zice, tot de la cei mai mici, care au parcurs un drum ascendent, gradat, de pregătire generală și inițiere. Datorită eforturilor și pasiunii prof. Tămășanu și Bratu, o serie de juniori talentați s-au impus la diverse competiții republicane, ca de pildă la recentele campionate naționale de cros de la Felix, unde echipele noastre s-au clasat pe primele locuri la categoriile II și III. De altfel, Genoveva Modiga, recordmană de junioare II la 1 000 m (2:52,0), Elisabeta Boscenco, campioană națională de junioare II la 400 m (53,6 s) și Elena Enache recordmană la junioare III la 1 000 m (2:59,9) sînt selecționate în loturile reprezentative de juniori".**

Semifondul constituie, deci, linia de forță, purtătoare de drapel fiind Rafira Fița, componentă a lotului național. Se înfiripă o tradiție ? **„Cred că da** — opinează prof. Ștefania Constantin, de la Facultatea de educație fizică, antrenoarea atletei gălățene — **și mergînd pe drumul început nu de mult, nu vom mai fi în situația de a număra specialiștii din județ pe degetele unei singure mîini..."** Și, am adăuga noi, de a constata că nu există în prezent nici o secție viabilă de atletism în Galați și nici o performanță de înaltă valoare internațională. Pentru că prezența Rafirei Fița la Montreal, pe baza unei performanțe în jur de 4:04,0 la 1 500 m, este doar un deziderat.

Așadar, să ne întoarcem la copii și juniori și, mai ales, la școala generală, acolo unde copiii ar trebui să deprindă noțiunile motrice de bază. **„Vorbim uneori de forțare în pregătirea celor mai mici aspiranți,** ne spune prof. Bratu. **Este adevărat că federația te obligă să lucrezi tare cu copiii, invocîndu-se experiența internațională ; este adevărat că forurile de resort n-au adeseori răbdare și cer imediat și în principal performanțe, uitînd că menirea noastră este să pregătim atleții adevărați de mîine ; dar, este la fel de adevărat că în școlile generale se lucrează foarte puțin pentru educația fizică a copiilor, deși toate curțile școlilor din Galați sînt bituminizate. În afara școlilor generale nr. 5, 6, 10, 11, nu există preocupare pentru atletism și iată de ce noi facem muncă de seră".**

Interesului crescut față de atletism din partea organelor de resort locale, sprijinului acordat de către federație, entuziasmului mîinii de oameni care animă atletismul gălățean, trebuie să li se alăture cît mai grabnic înțelegerea tuturor celor ce concură la pregătirea tinerei generații. Pentru că altfel și mîine performanța va fi „piciorul de lut" al atletismului gălățean.

Paul SLAVESCU

LA ȘCOALA SPORTIVĂ DIN TIMIȘOARA

PATRU ANTRENOARE DE ÎNOT ȘI NICI UN PERFORMER...

Avem în față mai multe clasamente alcătuite pe baza rezultatelor obținute de sportivii celor 25 de secții de înot din țară la campionatele republicane din acest an, oglindă fidelă a întregii activități la capătul unui sezon. În toate acestea figurează și reprezentanții Școlii sportive din Timișoara ; ceva mai bine plasați în grupa celor mai mici înotători (categoriile C și D), dar mult mai slab la cele ale copiilor mari (locul 16), juniorilor (10) și seniorilor (16).

Timișoara a avut în perioada anilor 1945—1951 cea mai bună echipă de polo din țară și alături de ea, numeroși campioni naționali de înot. Mult mai recent, aceeași secție se mîndrea realmente cu unul dintre cei mai buni brasiști din lume, Vasile Costa.

Astăzi însă, Școala sportivă nu mai dispune decît de un grup de copii (7—9 ani) ce s-au afirmat în întrecerile categoriilor respective. Cam aceasta ar fi aproape întreaga producție a unei secții încadrată cu 4 norme, ocupate de tot atîtea antrenoare (Codruța Paraschiv, Doina Pențea, Despina Cioceanu, Adriana Mărgărint).

Consultînd planurile de antrenament ale secției, urmărind și pregătirea tinerilor înotători timișoreni ne-am putut da lesne seama de ce orașul de pe Bega se situează în clasamentele amintite mai sus pe poziții modeste.

Clasați pe locuri fruntașe la cîteva procedee tehnice ale categoriilor C și D (7—10 ani), micuții reprezentanți ai Școlii sportive, dar mai ales antrenoarele lor nutresc evidente speranțe pentru anii viitori. Dar majoritatea acestor copii nu cunosc decît un stil, cel mult două și aceasta le limitează de la bun început șansele de progres. Apoi — ne referim în special la cei ce vin zilnic la bazin — antrenamentele lor durează între 60 și 90 de minute, timp cu totul insuficient pentru a învăța și startul și întoarcerile și înotul corect. Ca să nu mai vorbim de acumularea rezistenței, factor deosebit de important pentru înotătorii de asemenea vîrste, ce nu se poate realiza în perioade atît de scurte. Aceasta constituie una din principalele cauze ale progresului extrem de lent, ale faptului că pe măsură ce copiii cresc, dar rămîn la același nivel (cantitativ) de pregătire, ei pierd tot mai mult teren în disputa cu celelalte centre din țară.

Antrenoarele Școlii sportive lucrează practic o oră, cel mult două pe zi. Le-am întrebat de ce se mulțumesc cu asemenea program minimal și răspunsul a fost același : NU AVEM ORE LA BAZIN ! Interesîndu-ne pe filieră am aflat că spațiu (oră-culoar) mai există ; e drept, la ore matinale sau mai tîrzii. Adesea se poate lucra și duminica, în cursul dimineții.

Fără îndoială, condițiile de lucru ale Școlii sportive nu sînt de invidiat : poate cel mult faptul că 4 antrenoare (de fapt în zilele în care le-am vizitat nu erau decît trei) stau cîte două ore la bazin, pregătind cel mult 50—60 de începători și cîțiva (pot fi numărați pe degete) înotători cu oarecari veleități, dar fără rezultate deosebite. Este mult prea puțin față de ce așteptăm în materie de înot, la Timișoara se poate realiza infinit mai mult, și nu numai cu grupele de începători.

Adrian VASILIU